

Minu geniaalne sõbranna

teatri peatoetaja

155. hooaeg

Elena Ferrante

Minu geniaalne sõbranna

DRAAMA KAHES VAATUSES

**Põhineb romaanitetraloogia „Minu geniaalne sõbranna“ ja
„Lugu uuest perekonnanimest“, „Lugu sellest, kes läheb, ja sellest, kes jääb“ ja
„Lugu kadunud lapsest“ kahel esimesel osal**

DRAMATISEERINGU AUTOR APRIL DE ANGELIS

TÕLKIJAJA PIRJO JONAS

LAVASTAJA AIN MÄEOTS

KUNSTNIK IIR HERMELIIN

KOREOGRAAF MARE TOMMINGAS

MUUSIKALINE KUJUNDAJA ELE SONN

VALGUSKUNSTNIK IMBI MÄLK

LAVAVÕITLUSE KONSULTANT PRIIT STRANDBERG

INSPITSIENT KÄDI JAKOBSON

ESIETENDUS 8. VEEBRUARIL 2025 VÄIKESES MAJAS

Täname nõu ja abi eest Daniele Monticellit, Meelis Friedenthali,
Margus Tammemäge, Doris Karevat ja Malle Ruumetit.

Teosed on kirjastanud Europa Editions, eesti keeles kirjastus Varrak

Näidendi ja tõlke autoriõigusi vahendas Eesti Teatri Agentuur

Osades:

ELENA (Lenú) GRECO **Maria Annus**

IMMACOLATA GRECO, Lenú ema **Külliki Saldre**

LILA CERULLO **Inga Salurand** (Eesti Draamateater)

FERNANDO CERULLO, Lila isa **Jaan Willem Sibul**

NUNZIA CERULLO, Lila ema **Merle Jääger**

RINO CERULLO, Lila vend **Helgur Rosental**

DON ACHILLE CARRACCI **Jaan Willem Sibul**

STEFANO CARRACCI, Don Achille poeg **Priit Strandberg**

PINUCCIA (PINU) CARRACCI, Don Achille tütar ja Stefano õde **Kristin Prits**

ALFONSO CARRACCI, Don Achille poeg ja Stefano noorem vend **Ronald Mäeots**

MARCELLO SOLARA **Reimo Sagor**

MICHELE SOLARA, Marcello vend **Mattias Nurga**

MANUELA SOLARA, Marcello ja Michele ema **Ele Sonn**

DONATO SARRATORE **Jüri Lumiste**

NINO SARRATORE, Donato poeg **Kaarel Pogga**

LIDIA SARRATORE, Donato naine **Lena Barbara Luhse**

MELINA CAPPUCCIO **Kaia Skoblov**

ANTONIO CAPPUCCIO, Melina poeg **Rasmus Vendel**

GIGLIOLA SPAGNUOLO **Helo Kaplinski**

PASQUALE (PASQUA) PELUSO **Greg Värnomasing**

ENZO SCANNO **Mattias Nurga**

ÕPETAJA OLIVIERO **Helgur Rosental**

NELLA, õpetaja Oliviero nõbu **Ele Sonn**

PROFESSOR GALIANI **Külliki Saldre**

NADIA GALIANI, professor Galiani tütar **Lena Barbara Luhse**

BRUNO SOCCAVO **Greg Värnomasing**

LIPUTAJA **Mattias Nurga**

TÖÖDEJUHATAJA vorstivabrikus **Helgur Rosental**

ÕHTUJUHT raamatuesitlusel **Kaia Skoblov**

KIRJANDUSKRIITIK **Jüri Lumiste**

LAULJA TANTSUPEOL **Lena Barbara Luhse**

PULMALAULIK **Jüri Lumiste**

PIANIST **Ele Sonn**

KOOLIÕPILASED **Greg Värnomasing, Ronald Mäeots, Kristin Prits, Helo Kaplinski, Kaarel Pogga, Inga Salurand, Maria Annus, Lena Barbara Luhse, Mattias Nurga**

VORSTIVABRIKU TÖÖLISED **Mattias Nurga, Rasmus Vendel, Kaia Skoblov, Ele Sonn, Kristin Prits, Helo Kaplinski, Greg Värnomasing, Ronald Mäeots**

Doris Kareva

Armastuse pärast

Miski pole maailma lõhkunud rohkem
kui armastus
oma arutuis vormes.

Eostada elu ta ihkab –
ja ajab tapma.

Üle laipade valmis on minema
armastussõdalane –
või kui hoog ei vasta, ta pöörab
enese vastu astla.

Kui ma ei saa sind,
ma suren.

Kui ma ei saa sind,
ma tapan su.

Miski pole maailma lõhkunud rohkem
kui armastus.

Miski muu teda ei päästa.

Autori redaktsioon aastast 2025

Elena Ferrante on raamatute „The Days of Abandonment“ Üksilduse päevad, Europa, 2005), „Troubling Love“ (Rahutu armastus, Europa, 2006), „The Lost Daughter“ (Kadunud tütar, Europa, 2008) ja neljaosalise Napoli romaanisarja („My Brilliant Friend“ (Minu geniaalne sõbranna), „The Story of a New Name“ (Lugu uuest perekonnanimest), „Those Who Leave and Those Who Stay“ (Lugu sellest, kes läheb, ja sellest, kes jääb) ja „The Story of the Lost Child“ (Lugu kadunud lapsest)), mis ilmusid kirjastuse Europa Editions väljaannetena aastatel 2012–2015, autor. Ta on kirjutanud ka lastele mõeldud pildiraamatu „The Beach at Night“ (Rand öösel), mille on illustreerinud Mara Cerri, ja mitteilukirjandusliku teose „Frantumaglia: A Writer’s Journey“ (Frantumaglia: kirjaniku teekond).

**Elena Ferrante on salapärase pseudonüümi all kirjutav kirjanik, kelle sulest on ilmunud ka teisi ilukirjanduslikke teoseid, tema agentuuri loal tohib aga teater autori kohta avaldada ainult eespool kirjas oleva tutvustuse.*

April De Angelis, „Minu geniaalse sõbranna“ dramatiseeringu autor, on inglise dramaturg, kes sündis 1960. aastal Londonis. Ema poolt on ta inglanna, isa poolt sitsiilanna. Ta lõpetas Sussexi Ülikooli inglise kirjanduse erialal ja õppis näitlemist East 15 Acting School'is. Oma teatrikarjääri alustas ta 1980. aastatel, osaledes näitlejana teatritrupis Monstrous Regiment. Ta on õpetanud näidendite kirjutamist Birminghami Ülikoolis, Royal Court's Young Writing programmi raames ja Royal Court Internationali toel nii Kuubal, Indias, Mehhikos kui ka Aafrikas.

April De Angelis on kirjutanud märkimisväärse hulga näidendeid, paljud neist käsitlevad ajaloolisi sündmusi ja kangelas. Tema loomingulises portfellis on ka palju libretosid ja teoste dramatiseeringuid.

Valik April De Angelise tuntumatest töödest: „Breathless“ (1987, Hingetu), „Playhouse Creatures“ (1993, Teatriloomad), The Positive Hour (1997, Positiivne tund), A Laughing Matter (2002, Naeruväärne asi), „Wild East“ (2005, Metsik ida), „Jumpy“ (2011, Närviline), „After Electra“ (2015, Pärast Elektrat), „My Brilliant Friend“ (2017, Minu geniaalne sõbranna, põhineb Elena Ferrante Napoli romaanisarjal), „The Village“ (2018, Küla), „Wilderness“ (2019, Kõnnumaa), „Kerry Jackson“ (2020), „Infamous“ (2023, Kurikuulus), „The Divine Mrs S.“ (2024, Jumalik proua S).

Napoli romaani-tetraloogia

Elena Ferrante sai maailmakuulsaks oma nelja-osalise Napoli-romaanide sarjaga, mis ilmus aastatel 2012–2015. Need neli romaani on „Minu geniaalne sõbranna“, „Lugu uuest perekonnanimest“, „Lugu sellest, kes läheb, ja sellest, kes jääb“ ja „Lugu kadunud lapsest“, mis tänaseks on kirjastuse Varrak vahendusel ilmunud ka eesti keeles. Raamatud ilmusid algselt itaalia keeles, ent romaanisarja tõeline tähelelend algas pärast inglisekeelsete tõlgete ilmumist.

Loo südames seisab kahe peategelase, Elena ja Lila lapsepõlves alanud sõprus, ent teemadering, mida romaan käsitleb, on kaugelt laiem. Romaanisarja võib käsitleda kui arenguromaan, mis räägib kahe vaesusest pärit peategelase erinevatest eneseleidmise teekondadest, ent seda võib vaadelda ka kui feministlikku kirjandusteost või 20. sajandi Itaalia arenguid kirjeldavat ajalookäsitlust. Üks romaani peategelastest on aga kahtlemata ka Napoli linn, mille agulist romaani peategelased pärit on.

Romaanisarja esimeses osas „Minu geniaalne sõbranna“ on Elena ja Lila algkooliõpilased. Nad on sündinud II maailmasõja lõpuaastatel ja üles kasvanud 1950.–60. aastate Itaalias. Neljaosalise romaanisarja lõpuks on mõlemad peategelased 60-aastased. Kuigi romaani

kolmandas ja neljandas raamatus põgeneb Elena paremasse ellu ja keskkonda, mis asub Põhja-Itaalias, jääb Napoli sellegipoolest paigaks, mis teda kunagi päriselt lahti ei lase.

Armetu Napoli aguli keskkond, mille kirjanik romaani esimeses osas lugeja ette manab, vapustab ilmselt paljusid. Vägivald ja vaesus, mille keskel romaani peategelased sirguvad, on edasi antud karmilt ja ilustamata. II maailmasõja järgne Napoli, mis sõjas sai Berliiniga võrreldava hävingu osaliseks, oli karm koht. Jõukamad perekonnad kolisid sõja järel pigem Sorrentosse või Caprile, vaestel polnud aga Napoli viletsusest mingit väljapääsu. Seal võimutses ka must turg, mida Ferrante romaanis üsna värvikalt esindab Solarade perekond.

Haridus oli 20. sajandi keskpaiga Itaalias luksuskaup, sest õpikud maksid palju ning vaestel peredel polnud tihti võimalust ega ka soovi ülal pidada koolis käivat noorukit, kes suutis juba perekonna sissetulekutele lisa teenida. Eriti kehtis see tüdrukute kohta, sest selles ühiskonnaklassis, kuhu Elena ja Lila kuulusid, oli arusaam, et naised ei vaja haridust. Ehkki riiklikul tasandil oli olemas ka koolikohtustus (erinevais paigus kas kolm või viis klassi), selle kohustuse täitmist eriti ei kontrollitud. Nii langesidki paljud vaesemate perede lapsed üsna varakult koolist välja ning läksid tööle, sest perekonnad, kus ka vanematel oli haridust vähe, ei osanud tihti näha hariduses investeeringut laste paremasse

tulevikku. Selles vaeses ja tulevikuta maailmas oli igapäevane asi ka koduvägivald, kus perepeast mehe tihti brutaalsele õigusemõistmisele tuli alluda nii abikaasal kui nende ühistel lastel. Naiste elu oli toleaegses Itaalias meeste omast väga erinev.

Ikka ja jälle on arutletud teemal, kumb kahest romaani peategelasest on siis see geniaalne sõbranna, kellele vihjab romaani pealkiri? Las see jääb iga lugeja ja vaataja enda otsustada.

Romaanisarja järgi on valminud menukas teleseriaal, mida on näidatud ka Eestis ning mida on kiidetud nii kunstnikutöö, näitlejatööde kui ka originaaltruuduse eest. Itaalia ja USA koostöös valminud seriaal esilinastus 2018. aastal. Seriaalil on kokku neli hooaega (üks hooaeg iga romaani kohta) ja 32 osa. Seriaali autorid on Elena Ferrante (romaanide autor), Saverio Costanzo (stsenarist ja režissöör) ning Francesco Piccolo ja Laura Paolucci (stsenaristid). Seriaal on saanud ka mitmeid auhindu: David di Donatello auhind 2019. aasta parima teleseriaali eest; Nastro d'Argento auhind 2019. aasta parima teleseriaali eest; Golden Globe'i nominatsioon aastal 2020 parima võõrkeelse teleseriaali kategoorias.

Lõuna küsimus ehk Põhja-Itaalia vs Lõuna-Itaalia

Itaalia on pindalalt suur riik ja selle riigi territooriumi erinevates otstes on elu ja elujärg nii ajalooliselt kui ka tänapäeval väga erinevad. Põhja- ja Lõuna-Itaalia erinevuste probleemistiku kutsutakse Itaalias „Lõuna küsimuseks“. Milles see küsimus seisneb?

Põhja-Itaalia on ajast aega olnud majanduslikult ja poliitiliselt Itaalia tugevam pool. Keskajal ja renessansiajal olid Põhja-Itaalia linnad Milano, Veneetsia ja Firenze olulised kaubandus- ja kultuurikeskused. Põhja-Itaalia oli ka tööstusrevolutsiooni ajal riigi juhtiv piirkond, kus toimusid kiire majanduslik areng ja moderniseerumine.

Seevastu Lõuna-Itaalia on ajalooliselt olnud rohkem põllumajanduslik piirkond ja selgelt vähem arenenud kui riigi põhjaosa. Lõuna-Itaalia on kirev ajalugu, selles piirkonnas on paiknenud erinevaid kuningriike ja võimul olnud võõraid valitsejaid, Lõuna-Itaalia piirkonda kuulub ka Sitsiilia. Lõuna-Itaalia on aga samas tuntud ka oma rikkaliku kultuuripärandi ja arheoloogiliste leiukohtade poolest, kuulsaimate vaatamisväärsuste hulka kuuluvad näiteks Pompei ja Herculaneum. Ka Napoli linn, kus toimub „Minu geniaalse sõbranna“ põhiline tegevus, asub Lõuna-Itaalias.

Tänapäeval on Põhja-Itaalia Itaalia riigi majanduslik mootor, selles piirkonnas asuvad suured tööstus- ja finantskeskused nagu Milano ja Torino. Põhja-Itaalia on tuntud oma kõrgtehnoloogilise tööstuse, autotööstuse (nt Fiat) ja moetööstuse poolest.

Lõuna-Itaalia kaasaegne majandus on rohkem sõltuv põllumajandusest, turismist ja väiksematest tööstusharudest. Piirkond on silmitsi seisnud mitmete majanduslike väljakutsetega ning kui võrrelda riigi põhjaosaga, siis ka kõrgema tööpuuduse ja väiksema investeeringute tasemega.

Paljud spetsialistid ongi öelnud, et Lõuna küsimus on Itaalia riigi suurim lahendamata probleem. Väidetavalt on see kõige teravam ja laialdasem majandusliku dualismi juhtum kogu tööstuslikus Läänes. Lõuna-Itaalia moodustab Itaalia territooriumist 40,8% ja seal elab 34,2% Itaalia rahvastikust, samas on Lõuna-Itaalia elanike sissetulekud vaid 56% sellest, mida teenivad Kesk- ja Põhja-Itaalia elanikud. Selline erinevus oli olemas juba 1861. aastal, kui sündis Itaalia kuningriik. Hoolimata Itaalia majanduse jõulisest arengust, sealhulgas ka Lõuna-Itaalia arengust, on majanduslik ja sotsiaalne erinevus Põhja ja Lõuna vahel järk-järgult suurenenud. Alates 1970. aastatest on Lõuna nõrk majandustulemus olnud üks olulisim põhjus, mis Itaalia majanduslikku ja sotsiaalset arengut on aeglustanud ning see läbi nõrgendanud ka Põhja- ja Lõuna-Itaalia ühtekuuluvustunnet.

Põhja-lõuna lõhet on süvendanud ka keelelised erinevused. Lõuna-Itaalia elanikud rääkisid ajalooliselt siitsiilia keelt või üht selle versiooni, mis arenes välja ladina keele ja muude paikkondlike keelte põhjal, Itaalia kirjakeeleks sai aga hoopis toscana murre, täpsemalt selle murde alla kuuluv firenze murre. Ühine kirjakeel tekkis pärast Itaalia ühendamist aastal 1861. Firenze murdes on kirjutatud Dante Alighieri „Jumalik komöödia“, Giovanni Boccaccio „Decameron“ jt itaalia kirjandusklassika kaanonisse kuuluvad teosed. Nii polegi itaalia kirjakeel välja kujunenud nn elavast keelekasutusest, vaid hoopis kaks sajandit varem kasutusel olnud kirjanduslikust keelest. Siitsiilia keel, mida Lõunas räägitakse, on aga täiesti eraldiseisev keel, millel on oma sõnavara, süntaks ja grammatikareeglid. Kuna see keel on itaalia kirjakeelega piisavalt sarnane, siis arvati Põhja-Itaalias ekslikult, et Lõuna elanikud räägivad mingit itaalia keele ebatäiuslikku versiooni ning on seda iseloomustanud ka kui vaeste ja harimatute inimeste keelt. Väidetavalt on selline vastuolu elujõuline ka praegu: põhjaitaallased on eelarvamuslikud Lõuna elanike suhtes, kes „ei räägi korralikku itaalia keelt“. Ilmselt on Itaalia ainuke riik Euroopas, mille koolides foneetikat ei õpetata, põhjuseks see, et piirkonniti on hääldus väga erinev. Koolid kasutavad oma õppetöös kohalikku hääldust.

Napoli on üks maailma vanimaid pidevalt asustatud linnu, mille ajalugu ulatub esimese aastatuhandeni eKr – aega, mil kreeklased asutasid Parthenope linna. Hiljem, 6. sajandil eKr, rajati uus linn nimega Neapolis (tõlkes „uus linn“). Tänapäeval on Napoli Rooma ja Milano järel Itaalia suuruselt kolmas linn.

Olulised ajaloolised sündmused:

Rooma impeeriumi ajal oli Napoli tähtis kultuuri- ja kaubanduskeskus.

Keskaegne Napoli oli Napoli hertsogkonna ja hiljem Sitsiilia kuningriigi pealinn. 1282. aastal sai linnast Napoli kuningriigi pealinn.

Renessansi- ja barokiajastul oli Napoli oluline kultuurikeskus, kus tegutsesid paljud kuulsad kunstnikud, nt Caravaggio.

1861. aastal, pärast Itaalia ühendamist, sai Napoli osaks Itaalia kuningriigist.

Teises maailmasõjas sai linn suuri kahjustusi: kannatada said nii linna infrastruktuur kui piirkonna majanduslikuks veduriks olnud Napoli sadam. Pärast sõda algas Napoli aeglase taastumine, linna majanduslik olukord hakkas paranema tänu Marshalli plaanile.

20. sajandi teisel poolel arenesid Napolis jõudsasti tööstus ja turism. Napolis asub riigi majanduses väga olulist rolli mängiv sadam, mis on toonud kaasa ka Napoli majandusliku tõusu. Paraku on Napolil tulnud silmitsi seista ka mitmete sotsiaalsete ja majanduslike probleemidega, sealhulgas kõrge tööpuuduse ja organiseeritud kuritegevusega.

Napoli on linn, mis asub Vesuuvi jalamil. Aastal 79 pKr mattis Vesuuv enda alla Pompei ja Herculaneumi linnad. Vesuuv on endiselt tegevvulkaan ja on pursanud mitmel korral pärast 79. aasta purset, viimati 1944. aastal. Kuigi viimastel aastakümnetel on vulkaan olnud suhteliselt vaikne, peetakse seda endiselt väga ohtlikuks ja hoiatatakse, et ta võib ootamatult taas purskama hakata. Nii on Napoli alati elanud kõrvuti võimsa, suursuguse ja ohtliku kaaslasega.

Itaalia maffia

Itaaliast ja Napolist ei saa ülevaatlilikult kirjutada ilma, et ei räägitaks maffiast. Ka romaanis „Minu geniaalne sõbranna“ on maffiasse kuuluvad tegelaskujud olemas. Itaalia maffia on hierarhiliselt struktureeritud kuritegelik organisatsioon, mis koosneb peamiselt Itaalia või Sitsiilia päritolu liikmetest. Maffia tekkis Sitsiilias 19. sajandil, mõned allikad väidavad, et selle juured ulatuvad lausa keskaja lõppu.

Maffia sai alguse väikestest eraarmeedest, keda maaomanikud palkasid oma valduste kaitsmiseks. Aja jooksul muutusid need rühmitused üha võimsamaks ja hakkasid ise maaomanikele teenust osutama, nõudes vastutasuks raha.

Maffia on tuntud ka oma keerulise moraalikoodeksi ehk *omertà* järgi, mis tähendab tõlkes vaikimiskohustust ja ametlike võimude kaudu õigusemõistmise vältimist.

Maffia koosneb erinevatest „perekondadest“ või klannidest, kes kontrollivad oma piirkondade majandustegevust. Lisaks Sitsiilia maffiale, tuntud ka kui Cosa Nostra, on Itaalias veel kolm suurt kuritegelikku võrgustikku: Camorra Napolis, 'Ndrangheta Calabrias ja Sacra Corona Unita Puglias.

Napoli maffia ehk Camorra

Napoli maffia, tuntud kui Camorra, on üks vanimaid ja suurimaid kuritegelikke organisatsioone Itaalias, mille juured ulatuvad 18. sajandisse. Camorra koosneb eraldiseisvatest klannidest, mida juhib capo ehk boss. Camorra peamised tegevusalad on narkokaubandus, väljapressimine, võltsimine ja rahapesu. Camorra on tuntud ka oma võime poolest infiltreeruda poliitikasse ja kontrollida kohalikku majanduselu. Viimastel aastatel pole Camorra tegutsenud mitte ainult Itaalias, vaid on laienenud ka teistesse Euroopa riikidesse, eriti Hispaaniasse.

Camorra peamised tegevusalad:

Narkokaubandus: Camorra on üks suurimaid narkootikumide tarnijaid Euroopas, seda eriti kokaiini ja heroini osas.

Väljapressimine ja laenud: kohalikud ettevõtted ja elanikud on sageli sunnitud maksma, et vältida vägivalda või oma vara kahjustamist.

Rahapesu: Camorra kasutab keerukaid skeme, et pesta ebaseaduslikult teenitud raha, investeerides seda seaduslikesse ettevõtetesse, nagu restoranid, baarid ja kinnisvara.

Võltsimine: Camorra on seotud ka võltsitud kaupade tootmise ja levitamisega, sealhulgas kopeeritakse rõivabrände, elektroonikat ja muid tarbekaupu.

„Minu geniaalse sõbranna“ tegelased ja perekonnad

Romaanis on tegelasi rohkem, antud nimekirjas on esile toodud vaid laval olevad tegelased.

GRECO PEREKOND

Elena Greco (hüüdnimega Lenù või Lenuccia), sündinud 1944. aasta augustis
Immacolata Greco (Elena ema, koduperenaine)

CERULLO PEREKOND

Lila (Raffaella) **Cerullo**, sündinud 1944. aasta augustis
Fernando Cerullo (Lila isa, kingsepp)
Nunzia Cerullo (Lila ema, koduperenaine)
Rino Cerullo (Lila vanem vend)

SARRATORE PEREKOND

Donato Sarratore (raudteeametnik ja poeet)
Lidia Sarratore (Donato naine, koduperenaine)
Nino Sarratore (nende vanim poeg, kaks aastat vanem kui Lila ja Elena)

CARRACCI PEREKOND

Don Achille Carracci (mustal turul äritseja ja liigkasuvõtja)
Stefano Carracci (Don Achille vanim poeg, umbes viis aastat vanem kui Lila ja Elena, töötab perekonnale kuuluvas toidupoes)
Pinuccia Carracci (Stefano noorem õde)
Alfonso Carracci (Stefano ja Pinuccia noorem vend, Lila ja Elena eakaaslane)

SOLARA PEREKOND (naabruskonna maffia, omavad baar-kondiitriäri ja mitmeid teisi ettevõtteid, osad on legaalsed, teised mitte)

Manuela Solara (liigkasuvõtja)

Marcello Solara (Manuela vanem poeg)

Michele Solara (Manuela noorem poeg, Marcello vend)

SPAGNUOLO PEREKOND

Gigliola Spagnuolo (kondiitri tütar, Lila ja Elena eakaaslane)

PELUSO PEREKOND

Pasquale Peluso (ehitustöoline, kommunist. Tema kommunistist isa suri vanglas)

SCANNO PEREKOND

Enzo Scanno (puu- ja köögiviljamüüja poeg)

CAPPUCCIO PEREKOND

Melina Cappuccio (hull lesknaine, armunud Donato Sarratoresse, puhastab naabruskonna hoonete trepikodasid)

Antonio Cappuccio (tema poeg, automehhaanik)

ÕPETAJAD

Õpetaja Oliviero (algkooliõpetaja)

Nella Incardo (õpetaja Oliviero nõbu, kes elab Ischia saarel)

Professor Galiani (gümnaasiumiõpetaja)

Nadia Galiani (üliõpilane, professor Galiani tütar, Nino Sarratore kunagine tüdruksõber)

Teatrijuht Aivar Mäe

Draamajuht Tanel Jonas

Muusikajuht Risto Joost

Balletijuht Jevgeni Grib

Lavastusala Karis Hindriksoo-Pitsi, Maiken Nõmmoja

Pealavameister Rello Lääts

Lavatehniline ala Kaupo Jalas, Taivo Pöder, Urmas Poom, Tanel Pärn, Jüri Urbel

Dekoratsioonia Marika Raudam, Mait Sarap, Taavi Kask, Innari Toome, Ain Austa,
Andres Lindok, Katrin Pahk, Leenamari Pirn, Jane Aus, Terje Kiho,
Indrek Ots, Mart Raja, Karmo Kiivit, Einar Pallas

Rekvisiidiala Liina Martoja, Kaie Uustal, Brigita Värnik,
Astrid Põhako, Nele-Liis Raud, Mirka Porrassalmi

Jumestusala Anneliis Punnar, Laura Lodi, Hanna Liisa Hõim, Karoliina Liivak

Kostüümiala Liisi Ess, Ivika Jõesaar, Triin Isak, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk,
Edith Ütt, Elli Nõps, Ljubov Guzun, Ivi Vels, Tia Nuka, Kaire Arujõe, Valentina Kalvik,
Inkeri Orasmaa, Irina Medvedeva, Heli Kruuse, Riina Seebloom, Anneli Vassar, Reet Vaga,
Olga Vilgats, Natalja Malinen, Jutta Reben, Toomas Vihermäe, Ljudmila Nikolajeva

Riietusala Raina Varep, Kaidi Mikk, Kai Vahter, Katariina Talts

Valgustusala Andres Sarv, Imbi Mälik, Raul Telliskivi, Taivo Pöder

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Toivo Tenno, Ivar Pilvar, Martin Salundi

Pürotehnilised efektid Tulekild Ilutulestikud OÜ

Kavalehe koostas Anu Tonts

Plakatifoto tegi Andrus Kannel

Kavalehe fotod tegi Heikki Leis

Kavalehe ja plakati kujundas Katrin Leement

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.

Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAE2X

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEE2X

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,

Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,

Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Autopartner

Suvekontserdi peatoetaja

Hotellipartnerid

Grimmipartner

Partnerid

KULTUURIMINISTEERIUM

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

 TALLINK

CASINO
FENIX

Parustame omadesse

Tähelepanu! Tegemist on hasartmängu reklaamiga. Hasartmäng pole sobiv viis rahaliste probleemide lahendamiseks. Tutvuge reeglitega ja käituge vastutustundlikult!

ELAMUSTEKS LOODUD

TOYOTA COROLLA CROSS

Teatrielamuste toetaja
amservauto.ee

AMSERV
TOYOTA ON MEIE HING

Pakume üheskoos enam

**LYDIA
HOTEL**

www.lydia.ee
Ülikooli 14, Tartu

DORPAT

www.dorpat.ee
Soola 6, Tartu

vanemuine.ee